

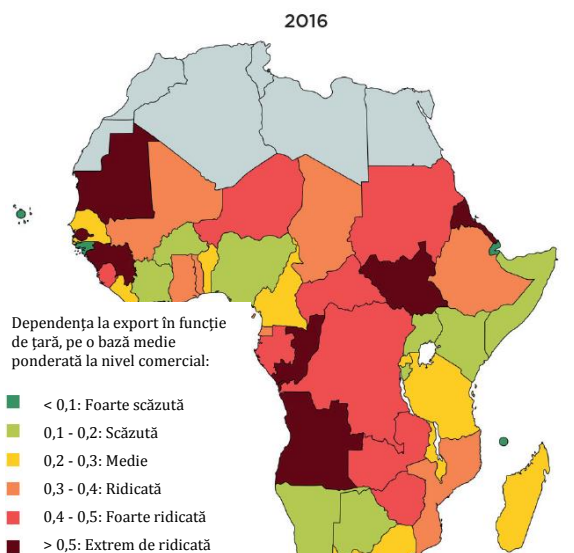
București, 9 Noiembrie 2017

Ambițiile Chinei în Africa Subsahariană: încă se impun eforturi de reechilibrare a relațiilor bilaterale

Dependență comercială riscantă pentru sectoare și țări care exportă materii prime

La aproape douăzeci de ani de la lansarea primului Forum privind cooperarea dintre China și Africa, relațiile dintre cele două țări rămân dezechilibrate. Comerțul bilateral a înregistrat un trend ascendent în ultimii zece ani (ajungând la o sumă de 123 MLD USA în 2016), determinat, până în 2014, de exporturile care au scăzut cu 51% față de perioada de vârf. Regiunea înregistrează în prezent un deficit comercial în relațiile cu China. În timp ce exporturile rămân în principal concentrate pe resurse naturale (90% din exporturile către China), importurile sunt mai diversificate și includ bunuri industriale, echipamente de transport și mașini (51% din totalul acestora), și, în plan secundar, minerale și metale prețioase. Acest dezechilibru comercial consolidează, de asemenea, riscul „bolii olandeze” care, în economie, face legătura între declinul sectorului de producție local și dezvoltarea economică a materiilor prime.

Trendul descendent din cadrul economiei chineze și reorientarea modelului său de creștere spre consumul privat se reflectă într-o slăbire a cererii de bunuri dinspre Africa. Acest lucru va avea consecințe inevitabile pentru exportatori. Potrivit calculului economiștilor Coface, Africa Subsahariană a înregistrat un raport semnificativ mai mare al dependenței de export (pe o scară de la 0 la 1) decât în alte țări emergente în 2016, de 0,24 față de 0,16 pentru Asia de Sud-Est (unul din cei mai mari parteneri comerciali ai Chinei) și de 0,19 pentru Rusia, Brazilia și India. Diferența este și mai mare în comparație cu Uniunea Europeană (de 0,07) și cu Statele Unite (de 0,12).

Sursa: Garcia Herrero și Casanova (2014), UNComtrade,

Deloc surprinzător, țările care au beneficiat cel mai mult de pe urma expansiunii Chinei, precum și cele cu o economie mai puțin diversificată, vor resimți, probabil, mai repede efectele unei cereri mai scăzute. Cea mai puternică dependență comercială se concentrează în jurul exporturilor de țitei și, potrivit indicelui stabilit de Coface, Sudanul de Sud se află în fruntea clasamentului încă de la declararea independenței sale în 2011, urmat fiind de Angola și de Congo. Gambia, care produce lemn, nu este cu mult în urmă.

- Eritreea, Guinea și Mauritania sunt, de asemenea, printre cele mai dependente țări, în acest sens, datorită exporturilor de minereuri metalice (fier, cupru,

aluminii).

Diversificarea, cuvântul-cheie pentru o relație durabilă și avantajoasă de ambele părți

În ciuda acestei dependențe puternice față de exporturile către China, relația dintre China și Africa ar putea deveni o colaborare profitabilă. Categoria exporturilor Africii se diversifică treptat, încorporând materii prime prelucrate cu valoare adăugată mai mare, lemn brut și, într-o mai mică măsură, anumite produse agricole (tutun, citrice, semințe și fructe oleaginoase), care corespund nevoilor clasei mijlocii emergente din China. Chiar dacă o astfel de schimbare menține vulnerabilitatea țărilor bogate în mărfuri în raport cu evoluția prețurilor la nivel internațional, acest lucru ar putea crește veniturile locale și ar putea stimula ocuparea forței de muncă și transferurile tehnologice.

Diversificarea include și fluxurile de ISD și împrumuturile din China. Investițiile chineze în Africa nu mai sunt de natură extractivă și se extind acum la servicii, industrii de prelucrare, transport și utilități. Inițiativele existente, cum ar fi *One Belt, One Road*, vor stimula în final conectivitatea regională și vor reduce costurile de export.

În orice caz, din moment ce fluxurile de ISD și de finanțare sunt mult mai scăzute decât fluxurile comerciale, țările africane care depind în mare măsură de China rămân extrem de vulnerabile la scăderea cererii sau a prețurilor materiilor prime. În plus, riscul pentru guvernele africane ar fi acela de a-și crește gradul de vulnerabilitate față de schimbările din politica externă a Chinei și față de cele înregistrate la nivelul cererii, deoarece interesele chineze din regiune se bazează, în primul rând, pe o rețea complexă de obiective politice și economice.

„Cele mai recente evoluții par să se îndrepte în direcția cea bună, dar sunt necesare eforturi pentru trecerea de la o relație de cooperare oarecum deficitară la un parteneriat bazat pe o cooperare avantajoasă”, a declarat Ruben Nizard, economistul Coface responsabil pentru Africa Subsahariană și coautor al studiului „China-Africa: cât va dura această căsătorie de conveniență?”.

CONTACT MEDIA

Emilia MUSCALU - T. +40/21/231 60 20 - emilia.muscalu@coface.com

Despre Coface

Coface, asigurator de credit lider mondial, oferă pentru 50.000 de companii din toată lumea soluții de protecție împotriva riscului de insolvență financiară al clienților săi, atât pe piețe interne cât și pe cele externe. Grupul, care dorește să fie cel mai agil asigurator de credit din lume, este prezent în 100 de țări, are 4.300 de angajați și a raportat o cifră de afaceri consolidată de 1.411 miliarde de euro în 2016. Coface publică evaluări de risc naționale și sectoriale trimestriale pe baza cunoștințelor sale unice privind comportamentul de plată al companiilor și expertizei celor 660 de asiguratori și analiști de credit ai săi situați în apropierea clienților și debitorilor lor.

www.coface.com

Compania Coface SA. este listată la Euronext Paris – Compartimentul B
ISIN: FR0010667147 / Ticker: COFA

